

Kristeligt Dagblad

DEBAT | 01.07.22 KL. 19:30

Unge mistro skal ikke kun løses med flere psykologer

Vi skal skabe rum for gode, nære samtaler. Samtaler, hvor man får lov at komme tæt på, hvor man ikke venter med at åbne sig op, til der sidder en professionel foran en, og hvor ens relationer, til en start kan være nok

Frederik Svinth

Mange børn og unge blev ensomme og isolerede under corona-nedlukningerne. Det er de voksnes opgave at hjælpe dem med at finde hinanden igen, mener Frederik Svinth. Arkivfoto. Foto: Linda Kastrup/Ritzau Scanpix.

I et indlæg i Kristelig Dagblad onsdag **den 15 juni præsenterer Brigitte Klinskov Jerkel** (K) sine bud på, hvordan vi løser unges mistro. Et af hendes bud er, at der skal flere psykologer til. Som en der besøger de unge på landets gymnasier, skoler og mere til, ser jeg også en anden løsning.

I rapporten “Forståelser af mobning og ensomhed i grundskolen” fra 2020 optrådte ordet skoleensomhed. Forskerne havde tidligere kigget mest på mobning, men måtte sande, at unge og børn ikke i samme grad oplever decideret mobning, men at et stigende antal skoleelever følte sig ensomme.

Mobnings nye ansigt er ensomhed. Børn og unge kalder ikke hinanden grimme ting i samme omfang som tidligere, men de ekskluderer hinanden og skaber fællesskaber andre steder end i skolen og online. De er ikke direkte lede over for hinanden, men de udelukker "blot" andre fra fællesskabet.

Jeg har besøgt en del gymnasier og handelsskoler, og hjulpet eleverne med deres fællesskab ved at sætte dem sammen i tilfældige grupper og med nogle samtalekort skabt til unge fået dem til at tale med hinanden. En gang stod læreren forbløffet tilbage, og sagde "de snakker sammen".

Jeg tror på, at en del af løsningen på unges mistrivsel, er at hjælpe børn og unge med at skabe ægte møder med hinanden. På den måde kan de lære hinanden at kende og skabe større forståelse for hinanden. En lille, mere intim samtale mellem børn eller unge om stort og småt, kan måske være det der skal til.

Giv de unge et møde, menneske til menneske, så tror jeg på, at eksklusionen bliver sværere at holde fast i. Så vil fællesskabet på tværs vokse.

Gennem corona-epidemiens nedlukninger krævede vi faktisk af de unge, at de lavede sociale bobler. At de skulle vælge nogen til, og andre fra. Vi lukkede dem inde på deres værelser og gav dem rig mulighed for at gøre det de er gode til, nemlig at søge hinanden online. Vi kan ikke kun bebrejde dem, at de nu udøver samme mønstre, men vi kan hjælpe dem med at finde hinanden igen.

Der er to ting, jeg forsøger at lære unge om venskab, men de gælder også for alle os andre.

Den ene er, at venskab dannes ved de valg vi tager, ikke tilfældigheder. Det betyder, at venskab opstår ved initiativ, når vi inviterer andre ind i vores liv. Udfordringen for de unge her ligger helt klart i tilgangen til de sociale medier. For med de sociale medier ved hånden kan man altid række ud til mange, man kan dele en post eller sende et fotografi til en gruppe. Men det giver ikke den enkelte muligheden for at føle sig udvalgt. Man prøver derigennem at skabe en smutvej til venskab uden at vælge nogen fra, men det mislykkes, for man vælger heller ingen til. Venskab er som Per Shultz Jørgensen siger i bogen "Broen til det andet menneske" fra Kristeligt Dagblads forlag, at "man føler sig udvalgt".

Den anden ting, jeg prøver at lære de unge, er, at venskabets styrke er at have mennesker i sit liv, som kender en. Det betyder ikke nødvendigvis, at man har kendt dem længe, men at man har modet til at vise dem, hvem man er og nysgerrighed nok til også at lære dem at kende. Det er netop her, de voksne omkring de unge kan hjælpe. For

ved at skabe rum for samtaler mellem de unge, giver man dem muligheden for at skabe stærke relationer til hinanden.

Jeg hørte engang en historie om en elev på Grundtvigs Højskole. I den første uge fik de studerende en opgave, der lød, at de skulle gå en tur på to timer, med én anden elev. De skulle i en time hver fortælle deres livshistorie. Eleven fortalte sin far, at, da de endte opholdet, var den elev, han gik tur med, stadigvæk hans bedste ven. Han var blevet givet en ven ved at få muligheden for at åbne sig op og samtidig opleve at kende en anden virkelig godt.

Vi skal skabe rum for gode, nære samtaler. Samtaler, hvor man får lov at komme tæt på, hvor man ikke venter med at åbne sig op, til der sidder en professionel foran en, og hvor ens relationer, til en start kan være nok.

Frederik Svinth er foredragsholder, iværksætter & forfatter.